

■ † Σάββατον τοῦ Λαζάρου

Γιὰ μίᾱ ἀληθινὴν πνευματικὴν ἀνάστασι*

Ἀπόστολος (Ἐβρ. ιβ' 28 - ιγ' 8)

Ἀδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. **Ἡ** φιλαδελφία μενέτω, τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες Ἄγγέλους. **Μ**ιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχομένων ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. **Τ**ίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνοι δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. **Ἀ**φιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· **Αὐτὸς** γὰρ εἶρηκεν· **Οὐ** μὴ σε ἀνώ οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· **ὥ**στε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν· **Κ**ύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος; **Μ**νημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμείσθε τὴν πίστιν. **Ἰ**ησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ια' 1-45)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἣν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κόμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. **Ἦ**ν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρω καὶ ἐκμάζασα τοὺς πόδας Αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. **Ἀ**πέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς Αὐτὸν λέγουσαι· **Κ**ύριε, ἴδε Ὅν φιλεῖς ἀσθενεῖ. **Ἀ**κούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· **Αὕτη** ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. **Ἦ**γάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν

αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ξμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπω δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἔγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. **Λ**έγουσιν Αὐτῷ οἱ μαθηταί· **Ρ**αββί, νῦν ἐζήτουν Σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; **Ἀ**πεκρίθη Ἰησοῦς· **Ο**ὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; **ἔ**άν τις περιπατῆ ἐν τῇ ἡμέρα, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· **ἔ**άν δέ τις περιπατῆ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. **Τ**αῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· **Λ**άζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· **ἀ**λλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. **Εἶ**πον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· **Κ**ύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. **Εἰ**ρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· **ἐ**κείνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. **Τ**ότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· **Λ**άζαρος ἀπέθανε, καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ Ἦμην ἐκεῖ ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. **Εἶ**πεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς· **Ἔ**γωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' Αὐτοῦ. **Ἐ**λθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὔρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. **Ἦ**ν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἰεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθῆσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. **Ἦ** οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν Αὐτῷ· **Μ**αρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. **Εἶ**πεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· **Κ**ύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει· **ἀ**λλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει Σοι ὁ Θεός. **Λ**έγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· **Ἀ**ναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. **Λ**έγει αὐτῷ Μάρθα· **Οἶ**δα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. **Εἶ**πεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· **Ἐ**γὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· **Ὁ** πιστεύων εἰς Ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· **καὶ** πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς Ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. **Π**ιστεύεις τοῦτο; **Λ**έγει Αὐτῷ· **Ν**αί, Κύριε, ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. **Κ**αὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα· **Ὁ** Διδάσκαλος πάρεστι καὶ φωνεῖ σε. **Ἐ**κεινὴ ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς Αὐτόν. **Ο**ὕτω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν Αὐτῷ ἡ Μάρθα. **Οἱ** οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι

αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα Αὐτὸν ἔπεσεν Αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα Αὐτῷ· **Κύριε**, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν

Ἐαυτόν, καὶ εἶπε· **Ποῦ** τεθείκατε αὐτόν; **Λέγουσιν** αὐτῷ· **Κύριε**, ἔρχου καὶ ἴδε. **Ἐδάκρυσεν** ὁ Ἰησοῦς. **Ἔλεγον** οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· **Ἴδε** πῶς ἐφίλει αὐτόν·

Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· **Οὐκ** ἠδύνατο **Οὗτος**, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν, πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν Ἐαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· **ἦν** δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. **Λέγει** ὁ Ἰησοῦς· **Ἄρατε** τὸν λίθον. **Λέγει** αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· **Κύριε**, ἤδη ὄζει· **τεταρταῖος** γάρ ἐστι. **Λέγει** αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· **Οὐκ** εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; **Ἦραν** οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκῶς κείμενος. **Ὁ** δὲ Ἰησοῦς ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπε· **Πάτερ**, εὐχαριστῶ Σοι ὅτι ἠκουσάς μου. **Ἐγὼ** δὲ ἤδειν ὅτι πάντοτέ Μου ἀκούεις· **ἀλλὰ** διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι Σὺ Με ἀπέστειλας. **Καὶ** ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· **Δάσαρε**, δεῦρο ἔξω. **Καὶ** ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκῶς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαριῶ περιεδέδετο. **Λέγει** αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· **Δύσατε** αὐτόν καὶ ἄφετε ὑπάγειν.

Ἄν κάποιος ἔχη τὴν φιλεργία τῆς Μάρθα –διπλαδὴ ἀγαπᾷ **Κάθε** εἶδους ἀγαθὰ ἔργα– καὶ τὸν ζῆλο τῆς Μαρίας νὰ καθίση παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, τότε μία θεομὴ καὶ ἐγκάρδια ἰκεσία θὰ κινήσῃ τὸν Κύριο γιὰ νὰ ἀναστήσῃ τὸν Λάζαρο –διπλαδί, τὸ πνεῦμά του– καὶ θὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' ὅλους τοὺς συναισθηματικούς καὶ τοὺς σαρκικούς δεσμούς του.

Τότε, γι' αὐτόν θὰ γίνῃ ἓνα καινούργιο ξεκίνημα στὴν ζωὴ του, μία ζωὴ ἀδιάφορη γιὰ τὸ σῶμα καὶ ξένη στὴν γῆ.

Ὅα εἶναι μία ἀληθινὴ πνευματικὴ ἀνάστασι πρὶν ἀπὸ τὴν μέλλουσα ἀνάστασι, ποὺ θὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὸ σῶμα. □

(*) Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 121-122, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.
• Ἐπιμέλ. ἡμετ.